

Březovické zprávičky

ROČNÍK XXIV BŘEZEN - DUBEN 2021 CENA 3,- Kč

Citát na březen

„Znej míru v lásce, ať je stálá, zmešká kdo otálí,
i ten kdo příliš cválá.“
Shakespeare

Citát na duben

„Zábava a činnost dělají hodiny krátkými.“
Shakespeare

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané, jak to vypadá, tak jaro nám žádné velké zlepšení situace zatím nepřineslo. Ale věřím, že i coronavirus bude jednou (co nejdříve) jen minulostí na kterou budeme neradi vzpomínat. Teď se můžeme těšit na sluníčko, teplo a třeba i na práci na zahrádkách. Přeji nám všem, abychom ty jarní dny strávili v pohodě a ve zdraví. Znovu vás žádám dodržujte nařízená opatření a noste respirátory tam kde je hodně lidí, do obchodu, autobusu a podobně. Ale vždyť to všichni známe. Bohužel ne všichni se tím řídí. Tak ať je brzo líp

Václav Ginzl starosta obce Březovice

Poplatky

Jako každý rok Vám přinášíme přehled o tom, kolik se vybralo na poplatcích a kolik zaplatila obec za svoz a likvidaci odpadů v minulém roce.

Odvoz plastů, skla, komunálního odpadu, svoz nebezpečného odpadu, bioodpadu, nápojových kartonů, tříděných kovů, stavebního odpadu a odpadu z veřejných prostranství a odpadkových košů činil v roce 2020: **788.812,- Kč :298** (počet občanů v obci) to se rovná částce **2.647,- Kč** na občana, loni to bylo **1.610,- Kč** na občana. Velkoobjemový odpad **107.914,- Kč** se do výpočtu nezapočítává.

Obec dotovala odvoz odpadu částkou: **701.126,- Kč** což je rozdíl mezi **896.726,-** (celková částka za odpad + velkoobjemový odpad) a **195.600,-** (vybrané poplatky a prodané pytle na odpad).

Znovu upozorňujeme, že nás v novém roce čeká navýšení poplatků za odpady. K tomuto navýšení bude vydána nová vyhláška, se kterou budete včas seznámeni.

Svoz nebezpečného odpadu

Svoz provede fa. COMPAG v **sobotu 17. dubna** od budovy OÚ v Březovicích. Odvezeny budou: obaly od barev, autobaterie, pračky, lednice, mrazničky, televizory, monitory a zářivky. Veškerá zařízení musí být kompletní a nesmí scházet žádné podstatné díly. Odvezeny budou pouze odpady a elektrozařízení pocházející z domácností. Jiné druhy odpadu nebudou vyvezeny.

Pálení větví a tráv

Jako každý rok vás upozorňujeme na to, že je ze zákona zakázáno vypalování tráv. Pálit se smí jen suché dřevo, které nebude moc kouřit

a tím obtěžovat sousedy a znečišťovat ovzduší.

Ohlášení pálení - na internetových stránkách HZS Středočeského kraje – www.hzskladno.cz si najdete odkaz **Evidence pálení** (vpravo nahoře) a vyplníte příslušnou tabulku, kterou odešlete. Tím zaregistrujete vaše pálení do programu ohlášení pálení a splnili jste svou ohlašovací povinnost v předmětné věci.

Jak to vypadalo v našich staveních v 19. století na Mladoboleslavsku dle Václava Vaňka (1833 – 1900) z deníku VIII. rok 1884

Sepsal Václav Pekař ze Spikal

Do statku přišlo se z návsi skrze vrata, do chalupy neb baráku chodívalo se „braňkou“ na dvůr. Braňka byla a je, podnes ze dřev sbitý čtverhran neb obdélník; menší braňka byla pro chození.

Vstoupíme-li na dvůr, máme před sebou dlouhé dřevěné stavení, pokryté došky. Nejvíce budov mělo pouze přízemí, některé chalupy a statky měly nad přízemím ještě jedno poschodí, tak nazvané komory. V prvním poschodí chodilo se od komory ke komoře po pavlači. Do návsi vystavěna byla světnice se dvěma okny, těsně vedle sebe ležícími, v průčelí a se dvěma neb jedním oknem po straně, na dvůr. Po celé délce stavení táhne se z hlíny vypěchovaný „záhrobec“ na Jičínsku a „zástinek“ neb „zápraží“ i „záspí“ v Boleslavsku, aby hlína ze záhrobce nesypala se do dvora, dáno bylo po celé délce úzké prkno, které několika kolíky, v zemi zaraženými, upevněno bylo.

Název „záhrobec“ pochodí od nasypané hlíny, podobající se hrobu. „Zástínek“ je místo zastíněné střešou; „zápraží“ – místo za prahem domovním; „zásπί“ – násyp, nasypaná hlína.

Ze záhrobce, ze zástinku přijdeme přes „prah“ do síně a odtud dveřmi do světnice; ve dveřích je řemínek neb klika (řemínek ve škole, děti skákaly oknem!). U dveří vpravo jsou kamna a za nimi pec! V kamnech topilo se zvenčí; mezi kamny a stěnou, kudy se zvenčí do kamen přikládalo, byla o něco nižší zídka, které se v Boleslavsku říkalo „falousek“; v Jičínsku jméno falousek nebylo známo. Děti skákaly s pece přes falousek dolů na zem. Bylo-li v rodině mnoho dětí a tázal-li se někdo žertem, kolik jich je odpovídala hospodyně: Počkejte, já je veženu na pec, ony seskáčou falouskem dolů a tu je spočítáme.“ – Hned i kamen vedle dveří zaraženo bylo křesadlo, kus to ocele; troud s kamínkem, pazourkem, byl v polici u kamen v plechové skřínce. Sirky si dělal každý hospodář sám; za krejcar síry rozstavilo se na staré lžici a v ní se kousky tenkých dřev jedním koncem namočily. Uhozením kamene do křesadla vpadla jiskra do troudu, který se rozžhavěl a v něm pak sirka se zapálí.

Ve světnice v levém rohu mezi okny stál stůl, kolem něho až ke dveřím i kolem kamen byli lavice. Vpravo od stolu ve druhém průčelním rohu stála postel. Za stolem v rohu zadělaná byla někde jarmarka, do níž se knihy a jiné drobné věci ukládaly. Výše na stěně byly dřevěné kabřince, rohatiny, pro talíře a mísy; byly na nich na dřevěných hřebíkách pověšeny džbánky, čepice, kabáty a jiné šatstvo všední.

Kde byly děti, měly pro ně pod postelí dlouhý truhlík na kolečkách, jemuž říkali „moranec“; večer se moranec zpod postele vytáhl, vystlal a děti do něho se k spaní položily; ráno se zase pod postel zastrčil. Významné je slovo „moranec“; bohyně smrti slula Morana; spaní, obraz smrti, lůžko pro spaní, moranec.

Na Jičínsku se svítilo večer loučí, fakulemi v Boleslavsku, louč prodával ve svazcích kupec; byla to tenká, asi 4cm široká a půl metru tříska z bukového dřeva. Jeden svazek stál, zdá se mi, že groš, tři krejcare. Louč zastrčila se do svícnu, půl metru dlouhého

a dosti tlustého dřeva, které mělo hořením konci rozštěpení dvě želízka, do nichž se louč vstrčila. Svícen buď stál na podstavci, aneb vrazil se do lavice.

Ke svícení měli v Boleslavsku komínky; byl to dřevěný truhlík, dole širší, který nedaleko kamen zadělán byl do stropu a vybíhal ven až nad střechu. Vprostřed komínku byl svícen železný a naň dávaly se kousky smolného dřeva, fakule; pod svícem byl buď škopíček s vodou, kamž shořelé fakule padaly, aneb zadělaná byla v podlaze dlaždice, aby se podlaha nepropálila, nezkazila.

V Jičínsku neviděl jsem za svého mládí nikdy tyto komínky; když jsme v roce 1853 přišel na Boleslavsko do Žerčic, byly téměř ještě v každém stavení; i v Sudoměři r. 1860 zastihl jsem je v některých statcích. Dnešního dne není po nich památky.

Na místě komínku dřevěného mívali někde pro svícení u kamen ve zdi díru, z níž vedl otvor do komínu a v ní se svítilo; říkalo se tomu „peklo“ Ze síně šlo se po schodech na Jičínsku „na hůra“, na Boleslavsku „na loub“. Naše teta měla za výměnek „hůru nad světnicí“; byla přepažena, od ostatní „hůry“ oddělena prkny. Tam měla svou světnici; malé okénko v lomenici, postel, ostatní nábytek a šatstvo.

Vydává Obecní úřad Březovice.
Povoleno MK ČR E 10415
Vytiskla Tiskárna Čistá